

Värmland / Säffle / Botilsäter kyrkogård

Familjerna Thorell och Dahlgren

Här är Valdemar Dahlgrens föräldrar, Sven Dahlgren född 28 oktober 1848 och Emilie Eugenia Thorell född 18 mars 1859 begravda. Sex av Valdemar Dahlgrens syskon liksom hans morföräldrar, Olof Petter och Lisa Thorell vilar inom gravplatsen. Två till formatet blygsamma liggande hållar bär morföräldrarnas namn. För syskonen finns inga bevarade gravanordningar men de får antas begravda inom det rätt stora område som omger de båda hållarna.

O.P. Thorell utbildade sig först till skräddare, men antogs som 20-åring till vikarierande lärare i Torserusds läsedistrikt. Efter att ha meriterat sig som lärare i Torserud, kallades och valdes han till lärare i Grums församling.

Sven Johansson, som småningom antog namnet Dahlgren flyttade från Finnerstad till Erserud där han bedrev handel och köpte sig ett mindre jordbruk.

Handelsboden, belägen på granngården Garboden, ägdes av Sven Dahlgren och några andra jordbrukare i trakten. Handelsboden blev kortlivad till följd av konkurrensen från den väletablerade affären i Kalvhagen några kilometer bort. Symaskinsförsäljning prövade sig Sven Dahlgren också på. Vid ett tillfälle gjorde han en försäljningsresa till Lurö i Vänerens mitt. Där lyckades han sälja sju maskiner, en till varje hushåll på ön!

Sven Dahlgren gifte sig 1881 med sin kusin Emilie Thorell, alltså dotter till folkskolläraren O.P. Thorell i Grums. Denne tillbringade sina sista och mycket aktiva år i Erserud, där han med utgångspunkt från den lilla gård svärsonen Sven tidigare köpt, genom tillköp skapade en större gård som kom att omfatta 35 hektar åker. Han lät bygga den nuvarande mangårdsbyggnaden med byggnaden på Byns herrgård några kilometer bort som förebild. Man kan fortfarande se de uppenbara likheterna.

Valdemar Dalgren, son till Sven och Emelie och grundare av folkhögskolan i Säffle 1905 flyttade till Arvika 1909. Där utvecklade han Folkhögskolan och Folkliga Musikskolan på Ingesund. Han berättar följande om sin bakgrund.

Mitt musikaliska intresse och påbrå kommer från både fädernet och mödernet. Morfar, folkskolläraren O.P. Thorell som tillbragte de sista decennierna av sitt liv i vårt hem i Erserud, var en stor musikälskare och en utmärkt låtspelare. Född i Torserud, växte han upp som granne till den utmärkte allmogemusikern Per Jonsson, vars musikaliskt högtstående låtar han lärde sig. Pappa var liksom farfar en förträfflig polskspelare. Också han bar traditionen från Per Jonsson vidare och fick vid spelmansstämman 1923 på Agneteberg utanför Arvika hederspris för vackra låtar. Både farmor och mormor, som var systrar, var musikaliska. Mormor berättas med psalmodikon lett psalmsången i Botilsätters kyrka.